14/05/2022

Η Παναγία Σουμελά και λείψανα του Αγίου Λουκά στη Ρουμανία

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ρουμανίας

Από την Πέμπτη 6 Μαΐου μέχρι και την Πέμπτη 12 Μαΐου 2022 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ανταποκρινόμενος σε αίτημα της Αδελφότητας της Ιεράς Μονής Παντοκράτορος Τελέορμαν της Ρουμανίας, μετέφερε για προσκύνημα την Ιερά Εικόνα της Παναγίας Σουμελά και απότμημα Ιερών Λειψάνων του Αγίου Λουκά.

Τον Σεβασμιώτατο συνόδευσαν ο Πρωτοσύγκελλος της Ιερά Μητροπόλεως Βεροίας και Ηγούμενος της Παναγίας Σουμελά, Αρχιμ. Αθηναγόρας Μπίρδας, ο Αρχιμ.

Σωσίπατρος Πιτούλιας, ο Αρχιμ. Γρηγόριος Μάζα, ο Αρχιδιάκονος Παντελεήμων Παπαεμμανουήλ, ο Μοναχός Γεράσιμος Μπεκές και εκ μέρους του Δ.Σ. του Σωματείου «Παναγία Σουμελά» ο κ. Κωνσταντίνος Ιωακειμίδης και ο κ. Γεώργιος Κυριακίδης.

Την **Παρασκευή 6 Μαΐου** το πρωί η αποστολή επισκέφθηκε την πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου (επί τη επετείω των εγκαινίων της Μονής) καθώς και την Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου (Μετόχιο της Ιεράς Μονής Παντοκράτορος).

Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε η επίσημη υποδοχή της Εικόνος της Παναγίας Σουμελά και των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Λουκά από τον Πανιερώτατο Επίσκοπο Αλεξανδρείας κ. Γαλακτίωνα, τον ιερό κλήρο, τους μοναχούς και πλήθος πιστών. Ακολούθησε δέηση, προσφώνηση από τον Ποιμενάρχη και αντιφώνηση από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονα. Τέλος, ο Σεβασμιώτατος παραχώρησε συνέντευξη στον τηλεοπτικό σταθμό Τρίνιτας, του Πατριαρχείου Ρουμανίας.

Το **Σάββατο 7 Μαΐου** πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στην Ιερά Μονή Τσερνίκα, όπου ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τρισάγιο στον τάφο του Μακαριστού Αρχιμανδρίτου Θεοφίλου, Καθηγουμένου της Μονής και παλαιού του φίλου. Ακολούθησε ξενάγηση στο Καθολικό της Μονής και άλλα παρεκκλήσια, καθώς και στο εκκλησιαστικό Μουσείο. Εν συνεχεία η αποστολή μετέβη στο Βουκουρέστι όπου προσεκύνησε στην Ιερά Μονή Ανθίμ και ξεναγήθηκε στην Πατριαρχική Βιβλιοθήκη που φιλοξενείται στήν Ιερά Μονή. Το μεσημέρι έγινε επίσκεψη στην Ιερά Μονή Ράντου Βόντου, όπου ο Καθηγούμενος Αρχιμ. Νεκτάριος παρέθεσε επίσημο γεύμα προς τιμήν του Σεβασμιωτάτου και της συνοδείας του.

Την **Κυριακή 9 Μαΐου** το πρωί (Κυριακή των Μυροφόρων και εορτή του Αγ. Ιωάννου Θεολόγου), ημέρα της κυρίας πανηγύρεως της Ιεράς Μονής Πανατοκράτορος, τελέστηκε υπαιθρίως πανηγυρικό πολυαρχιερατικό συλλείτουργο προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ενώ έλαβαν μέρος ο Πανιερώτατος Επίσκοπος Σλομποζίας κ. Βικένδιος, ο Πανιερώτατος Επίσκοπος Αλεξανδρείας κ. Γαλακτίων, ο Πανιερώτατος Επίσκοπος Τούλτσεας κ. Βισσαρίων και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Σινάιας κ. Ιερώνυμος. Τον θείο Λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων, ενώ τις ευχές του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιήλ μετέφερε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Σινάιας κ. Ιερώνυμος. Τέλος, ο Πανιερώτατος Επίσκοπος Αλεξανδρείας κ. Γαλακτίων ευχαρίστησε για μία ακόμα φορά την ελληνική αποστολή για την μεταφορά της Εικόνος και των Λειψάνων.

Τις επόμενες ημέρες η αποστολή επισκέφθηκε την Αρχιεπισκοπή Άρτζες και Ιερές Μονές της περιοχής. Την τελευταία ημέρα η Ιερά Εικόνα και τα ιερά Λείψανα μετεφέρθηκαν στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίου Αλεξάνδρου Αλεξανδρείας για προσκύνημα από τους πιστούς.

Κατά τη διάρκεια παραμονής των ιερών θησαυρισμάτων στην Ιερά Μονή

Παντοκράτορος δεκάδες χιλιάδες πιστοί, περιμένοντας υπομονετικά στην ουρά, είχαν την ευκαιρία να προσκυνήσουν και να λάβουν τη Χάρη της Παναγίας Σουμελά αλλά και του Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως του Ιατρού και Θαυματουργού, ενώ πλήθος ιερών ακολουθιών τελέστηκαν κατά τη διάρκεια του ιερού προσκυνήματος, τόσο την ημέρα όσο και τη νύκτα.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗ

Ἀνταποκρινόμενοι στήν εὐγενῆ πρόσκληση τοῦ Καθηγουμένου καί τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος ἤλθαμε καί πάλι ἀπό τή Βέροια, προκειμένου νά συνεορτάσουμε μαζί σας τήν πανήγυρη τῆς Ἱερᾶς σας Μονῆς κατά τήν Κυριακή τῶν Μυροφόρων. Ἤλθαμε γιά νά τιμήσουμε μαζί σας τόν Ἀναστάντα Κύριό μας καί νά αἰσθανθοῦμε ἀπό κοινοῦ τή χαρά ἡ ὁποία ἦλθε διά τῆς Ἀναστάσεώς του σέ ὅλο τόν κόσμο.

Καί ἡ χαρά αὐτή, ἡ ὁποία πλημμυρίζει τήν ψυχή κάθε ἀνθρώπου πού πιστεύει στόν Ἀναστάντα Σωτήρα καί Λυτρωτή μας, εἶναι αὐτή πού μᾶς παρηγορεῖ καί μᾶς ἐνισχύει, ὥστε νά ἀντιμετωπίζουμε μέ ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη καί τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ ὅλες τίς δυσκολίες πού συναντοῦμε στή ζωή μας, ἀλλά καί τήν ἀνησυχία τήν ὁποία προκαλεῖ τό τελευταῖο διάστημα ἡ ἔνταση πού δυστυχῶς ἐπικρατεῖ στήν περιοχή μας μέ δυσάρεστες καί θλιβερές συνέπειες γιά χιλιάδες ἀνθρώπους.

«Τήν χαράν ἡμῶν» ὅμως, «οὐδείς αἴρει ἀφ᾽ ἡμῶν», κατά τή διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου μας, διότι ἡ χαρά τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἡ χαρά πού ἐξεπήγασε ἀπό τόν τάφο τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου, δέν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου», ἀλλά εἶναι ἡ χαρά πού προσφέρει ἡ βεβαιότητα τῆς νίκης τῆς ζωῆς ἐπί τοῦ θανάτου, ἡ βεβαιότητα ὅτι ἡ τελευταία λέξη στά ἀνθρώπινα πράγματα ἀνήκει στόν Παντοκράτορα Κύριο, καί ἡ μεγαλύτερη νίκη, ἡ νικήσασα τόν κόσμον, εἶναι ἡ πίστη μας.

Αὐτή ἡ πίστη ἐκφράζεται καί ἀποδεικνύεται καί διά τῶν θαυμάτων τά ὁποῖα ἐπιτελοῦν στήν Ἐκκλησία μας τά ἱερά λείψανα τῶν ἁγίων μας καί οἱ ἱερές εἰκόνες. Γι᾽ αὐτό καί αὐτή τή φορά δέν ἤλθαμε μόνοι μας στήν Ἱερά σας Μονή.

Ἄν οἱ μυροφόρες γυναῖκες, τίς ὁποῖες θά τιμήσουμε τήν Κυριακή, ἐπεσκέφθησαν τόν τάφο τοῦ Κυρίου φέροντας πολύτιμα καί εὐώδη μύρα, ἐμεῖς ἤλθαμε στή Μονή τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ, μεταφέροντας γιά τήν πανήγυρη τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς σας Μονῆς, στά ἐγκαίνια τοῦ ὁποίου εἴχαμε τή χαρά νά συλλειτουργήσουμε τόν περασμένο Σεπτέμβριο, ἀντί μύρων ὑλικῶν μία διπλῆ πνευματική εὐλογία, τήν ἱστορική καί χαριτόβρυτο εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, τῆς Παναγίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, καί τό σεπτό καί θαυματουργό ἱερό λείψανο τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως, τοῦ ἰατροῦ καί θεραπευτοῦ.

Ἡ ἱερά καί περίπτυστος εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, ἔργο τοῦ ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ἡ ὁποία μετεφέρθη μέ θαυματουργικό τρόπο ἀπό τήν Ἀθήνα στό ὄρος Μελᾶ τοῦ Πόντου, ὅπου καί παρέμεινε γιά πολλούς αἰῶνες στό ὁμώνυμο ἱστορικό μοναστήρι πού ὑφίσταται μέχρι σήμερα, φυλάσσεται μετά τόν ξερριζωμό τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπό τίς πατρογονικές ἑστίες τοῦ Πόντου, στή νέα ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, τήν ὁποία ἀνήγειρε ἡ εὐλάβεια τῶν Ποντίων, στό ὄρος Βέρμιο, ἔχοντας τή φροντίδα καί τή μέριμνα τοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελᾶ» καί τοῦ Διοικητικοῦ του Συμβουλίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ ὁποίου τήν συνόδευσε καί μέχρι ἐδῶ.
Τό τμῆμα τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως, τοῦ ἰατροῦ καί θαυματουργοῦ, τοῦ νέου αὐτοῦ καί λαοφιλοῦς ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὁποῖος ὑπέστη τόσους διωγμούς καί τόσα βασανιστήρια καί ἐξορίες καί φυλακίσεις, καί δι᾽ αὐτῶν ἔλαβε τόση χάρη ἀπό τόν Θεό, ὥστε νά ἐπιτελεῖ ἀμέτρητα θαύματα ἀκόμη καί σέ ἀνθρώπους πού οὔτε τόν γνώριζαν οὔτε τόν εἶχαν ἐπικαλεσθεῖ, καί νά τούς σώζει ἀπό πολλές καί βαρειές ἀσθένειες, φυλάσσεται ἀπό τό 2006 στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ. Καί τά ἀναρίθμητα θαύματα τά ὁποῖα ἐπιτελεῖ εἶναι ἐκεῖνα τά ὁποῖα τόν κατέστησαν τόσο προσφιλῆ καί τόσο ἀγαπητό σέ ὅλο τόν κόσμο.
Ἀπό τό 2006, πού ἦλθε τό ἱερό λείψανό του στή Μητρόπολή μας, τόν αἰσθανόμεθα ζωντανό ἀνάμεσά μας καί ἔχουμε τήν εὐλογία νά διαπιστώνουμε καί ἰδίοις ὄμμασι τά θαύματα πού ἐπιτελεῖ ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ διά τοῦ ἱεροῦ του λειψάνου στούς ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι προστρέχουν στόν ὑπό ἀνέγερση ναό του στή Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ εἴτε γιά νά ζητήσουν τήν ἴαση, εἴτε γιά νά τόν εὐχαριστήσουν γιά τή θεραπεία πού τούς προσέφερε, καί δέν παύουμε νά διηγούμεθα τά θαύματά του πρός δόξαν τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, τοῦ ἰατροῦ καί θαυματουργοῦ.
Αὐτά τά δύο ἱερά καί θαυματουργά σεβάσματα τῆς ἀμωμήτου μας πίστεως κομίσαμε μαζί μας, μέ τήν εὐλογία καί τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιήλ, γιά νά λάβετε καί σεῖς καί οἱ εὐλαβεῖς προσκυνητές τῆς Ἱερᾶς σας Μονῆς καί ὅλοι οἱ συμπανηγυριστές τή χάρη καί τήν εὐλογία τους.
Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τήν ἐγκάρδια ὑποδοχή σας καί ἐπικαλούμεθα τίς πρεσβεῖες τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ γιά τήν Ἱερά αὐτή Ἀδελφότητα.

ΟΜΙΛΙΑ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

«Τολμήσας εἰσῆλθεν πρός τόν Πιλᾶτον καί ᾐτήσατο τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ».
Λίγες φορές χρησιμοποιοῦν οἱ ἱεροί εὐαγγελιστές τό ρῆμα τολμῶ γιά νά περιγράψουν μία πράξη. Στή συγκεκριμένη ὅμως περίπτωση ἡ λέξη τολμῶ βρίσκει τό ἀπόλυτο νόημά της.
Χρειαζόταν τόλμη γιά νά πλησιάσει κανείς τόν Ρωμαῖο διοικητή Πιλάτο σέ μία τόσο δύσκολη ἡμέρα, μετά τή δίκη καί τήν καταδίκη τοῦ Ἰησοῦ. Χρειαζόταν τόλμη γιά νά ζητήσει ἕνας ἄρχων τοῦ Ἰσραήλ τό νεκρό σῶμα ἑνός ἀνθρώπου πού εἶχε καταδικασθεῖ διά βοῆς τοῦ λαοῦ στόν πιό σκληρό καί ἐπονείδιστο θάνατο, τόν διά σταυροῦ θάνατο.
Κι ὅμως ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπό Ἀριμαθαίας τολμᾶ. Καί δέν τολμᾶ μόνο νά ζητήσει τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλά τολμᾶ καί νά τό ἐνταφιάσει μέ προσωπική του εὐθύνη σέ ἕναν κενό τάφο, ἐκθέτοντας, θά λέγαμε, ἐκ προοιμίου τόν ἑαυτό του στά μάτια τῶν Ἰουδαίων, ὡς μαθητή τοῦ Χριστοῦ, καί καθιστώντας τον ὕποπτο, τήν ὥρα πού ἐκεῖνοι συκοφαντοῦσαν ἤδη τούς μαθητές ὅτι τάχα θά κλέψουν τό σῶμα τοῦ Διδασκάλου τους, γιά νά ποῦν ὅτι ἀναστήθηκε.
Δέν εἶναι ὅμως ὁ Ἰωσήφ ὁ μόνος πού τολμᾶ. Καί ἄλλοι τολμοῦν, ὁ καθένας μέ τόν δικό του τρόπο.
Τολμοῦν οἱ μυροφόρες γυναῖκες, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή καί ἡ Μαρία τοῦ Ἰωσῆ, πού

παρακολουθοῦσαν ἀπό ἀπόσταση τόν ἐνταφιασμό τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως καί τή σταύρωσή του, καί γι᾽ αὐτό γνώριζαν «ποῦ τέθειται».
Τολμοῦν καί πάλι ὅσες τό πρωί τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων πηγαίνουν μέσα στή νύκτα, γυναῖκες αὐτές σέ ἀκατάλληλη μάλιστα ἡμέρα καί ὥρα, γιά νά προσφέρουν ἀρώματα στόν ἀγαπημένο ἀλλά νεκρό, ὅπως νόμιζαν, Διδάσκαλό τους.
Τολμοῦν στή συνέχεια νά μεταφέρουν καί τό μήνυμα τοῦ ἀναστάντος Κυρίου στούς μαθητές καί ἀποστόλους, χωρίς νά ὑπολογίσουν ὅτι ἐκεῖνοι θά ἀμφισβητήσουν τά λόγια τους καί θά τά θεωρήσουν ὡς παραλογισμό, ἐξαιτίας τῆς ἀγάπης τους πρός τόν Χριστό καί τῆς γυναικείας τους φύσεως, ὅπως περίπου ὑπονοεῖ ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, περιγράφοντας τή σκηνή τῆς συναντήσεως τῶν μυροφόρων μέ τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ· «ἐφάνη ὡσεί λῆρος τά ρήματα αὐτῶν».
Γι᾽ αὐτή τήν τόλμη, ἡ ὁποία κάνει καί ἐμᾶς κοινωνούς τοῦ θαύματος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα, δεύτερη Κυριακή ἀπό τοῦ Πάσχα, ἡμέρα κατά τήν ὁποία πανηγυρίζει καί ἡ Ἱερά αὐτή Μονή τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ, τίς μυροφόρες γυναῖκες μαζί μέ τούς κεκρυμμένους μαθητές τοῦ Κυρίου, τόν Ἰωσήφ καί τόν Νικόδημο.
Τούς τιμᾶ, γιατί ἡ τόλμη τους εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης πρός τόν Χριστό. Τούς τιμᾶ, γιά νά ὑπενθυμίσει καί σέ ὅλους ἐμᾶς ὅτι ἡ τόλμη εἶναι ἀπαραίτητο στοιχεῖο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ἡ ὁποία δέν εἶναι μία ζωή ἀνέφελη καί χωρίς δυσκολίες καί ἀντιξοότητες καί θλίψεις, γι᾽ αὐτό καί ἀπαιτεῖ τόλμη.
Καί τό ἀποδεικνύει αὐτό καί ἡ ζωή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ὁποίας τήν ἱστορική καί θαυματουργό εἰκόνα μεταφέραμε ἀπό τό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ στό Βέρμιο, στήν Ἱερά σας Μονή. Διότι καί ἡ Παναγία μας ἐπέδειξε θαυμαστή τόλμη ζώντας κοντά στόν Υἱό της σιωπηλά καί διακριτικά καί ὑπομένοντας πολλές δυσκολίες, ἀκόμη καί πρίν ἀπό τή γέννησή του, ἀλλά καί παριστάμενη κάτω ἀπό τόν Σταυρό τή φρικτή ἐκείνη ὥρα τοῦ θανάτου.
Καί ἀκόμη ἐπέδειξε τόλμη, ὅταν πῆγε μαζί μέ τίς ἄλλες μυροφόρες γυναῖκες στόν τάφο τοῦ Υἱοῦ της, καθώς μερικοί ἑρμηνευτές ὑποστηρίζουν, ὅτι ἡ Παναγία ἦταν μία ἀπό τίς Μαρίες τίς ὁποῖες ἀναφέρουν οἱ ἱεροί εὐαγγελιστές.
Ἀνάλογη τόλμη ὅμως ἔδειξε καί ὁ μακαριστός ἱερομόναχος Ἀμβρόσιος Σουμελιώτης, ὁ ὁποῖος λίγα χρόνια μετά τήν ἐκδίωξη τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπό τήν κοιτίδα του, ἐπέστρεψε στήν Τραπεζούντα καί στό ὄρος Μελᾶ, γιά νά μεταφέρει τήν ἱστορική καί θαυματουργό ἐφέστιο εἰκόνα τῆς Παναγίας, τήν ὁποία εἶχαν θάψει ἐκεῖ, ὅταν ἔφυγαν οἱ Ἕλληνες, γιατί δέν μποροῦσαν νά τήν πάρουν μαζί τους, στήν Ἑλλάδα.
Τόλμη ὅμως μεγάλη καί ἀπαράμιλλη ἔδειξε καί ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως, ὁ ἰατρός καί θαυματουργός, τοῦ ὁποίου τό ἱερό λείψανο κομίσαμε ἐπίσης ἀπό τή Βέροια. Ἔδειξε τόλμη, γιατί ζώντας μέσα σέ ἕνα ἄθεο καί ἀπολυταρχικό καθεστώς, ἐπέμενε νά φορᾶ τό ράσο τοῦ ἐπισκόπου καί νά διδάσκει

στό Πανεπιστήμιο, ἐπέμενε νά βρίσκεται πάντοτε ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας στίς αἴθουσες τῶν χειρουργείων ὅπου χειρουργοῦσε, ἐπέμενε νά μήν συνεργάζεται μέ τίς ἀρχές ἀκόμη καί ὅταν αὐτό σήμαινε, φυλακίσεις, ἐξορίες, βασανιστήρια καί τιμωρίες γιά τόν ἴδιο, ἀκόμη καί μετά τήν κοίμησή του, καθώς οἱ ἀρχές τῆς Συμφερουπόλεως ἀπηγόρευσαν νά τοῦ ἀποδοθοῦν καί οἱ ἐλάχιστες τιμές κατά τήν ἐξόδιο ἀκολουθία του.

Πηγή αὐτῆς τῆς τόλμης τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ὅπως καί τῆς τόλμης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀλλά καί τῶν μυροφόρων γυναικῶν καί τοῦ Ἰωσήφ τοῦ ἀπό Ἀριμαθαίας καί τοῦ Νικοδήμου, ἦταν, ὅπως εἶπα, ἡ πίστη καί ἡ ἀγάπη στόν Ἀνάσταντα Κύριο. Ἀπό αὐτήν μποροῦμε καί πρέπει νά ἀντλοῦμε καί ἐμεῖς τήν τόλμη πού ἀπαιτεῖται γιά νά ἀνταπεξερχόμεθα στίς δυσκολίες καί τῆς προσωπικῆς ἀλλά καί τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς, στήν ὁποία θά συναντοῦμε πάντοτε, καί θά πρέπει νά τό γνωρίζουμε αὐτό, καί δυσκολίες καί δοκιμασίες καί θλίψεις καί συκοφαντίες καί διωγμούς ἀκόμη, καί ἀπό ἐχθρούς ἀλλά κάποτε καί ἀπό οἰκείους τῆς πίστεως καί ψευδαδέλφους, ὅπως μᾶς διδάσκει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος.

Εὔχομαι, λοιπόν, ταπεινά νά μιμηθοῦμε καί ἐμεῖς τήν τόλμη τῶν ἑορταζομένων σήμερα ἁγίων Μυροφόρων ἀλλά καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἐνισχύοντας τήν πίστη μας καί τήν ἀγάπη μας πρός τόν ἀναστάντα Χριστό, ὥστε νά γίνουμε ἄξιοι καί τῆς δικῆς του ἀγάπης.

Κλείνοντας θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ἀπό καρδίας τόν Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, ὁ ὁποῖος μέ πολλή ἀγάπη μᾶς προσεκάλεσε στήν ἱερά πανήγυρη τῆς Μονῆς του, μέ τήν εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιήλ, τόν ὁποῖο εὐχαριστῶ ἐν εὐγνωμοσύνῃ πολλῇ γιά τήν ἄδειά του καί τήν εὐλογία του.

Περισσότερες φωτογραφίες στο παρακάτω άλμπουμ:

© ΙΜΒΝΚ Γραφείο Τύπου